

Зі старту одноразового декларування громадянами задекларовано різноманітні активи вартістю 157,2 млн гривень

ДПС України на офіційному вебпорталі за посиланням <https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/526520.html> повідомила наступне.

З початку кампанії одноразового (спеціального) добровільного декларування громадянами України задекларовано активів загальною вартістю 157,2 млн гривень.

Загальна сума задекларованого збору склала 7,3 млн грн. Станом на 17.11.2021 до бюджету вже надійшло 6,7 млн гривень.

Нагадаємо, що громадяни України, які мають активи, що не були оподатковані належним чином, можуть добровільно пройти одноразове (спеціальне) декларування, сплатити одноразовий збір та легалізувати такі активи. Податкова амністія розповсюджується, зокрема, на такі активи у вигляді грошових коштів, валютних цінностей, цінних паперів, рухомого та нерухомого майна в Україні та закордоном.

Одноразове добровільне декларування доходів є правом, а не обов'язком громадянина. Виключно за власним бажанням особа може задекларувати свої активи, які раніше не були оподатковані.

Декларація подається до Державної податкової служби України безпосередньо платниками через [Електронний кабінет](#).

До подання одноразової декларації платник має розмістити кошти в національній або іноземній валютах на спеціальному рахунку, що може бути відкритий в банках України.

Детальніше з порядком одноразового (спеціального) добровільного декларування можна ознайомитися [тут](#).

Електронний кабінет – це сучасний та зручний спосіб взаємодії платників з податковою службою.

Від своєчасної сплати податків залежить стан наповнення бюджетів усіх рівнів, соціально-економічний розвиток кожного регіону і держави в цілому, а отже – і добробут наших громадян.

Електронний кабінет надає платникам широкий спектр електронних послуг, за допомогою яких вони можуть комфортно реалізовувати свої права і обов'язки дистанційно, не відволікаючись від основної діяльності.

Для зручності користувачів функціонал Електронного кабінету постійно оновлюється.

Так, зокрема платники вже мають змогу за допомогою Електронного кабінету:

- подати повідомлення про використання єдиного рахунку (далі – Є-рахунок) та отримати квитанції про включення платника до Реєстру платників, які використовують Є-рахунок;
- отримати доступ до реєстру платників, які використовують Є-рахунок;
- використовувати платіжні системи ГЕРЦ (міський єдиний розрахунковий центр) та Свіфт Гарант (крім існуючих);
- отримати відомості з Державного реєстру фізичних осіб – платників податків про суми виплачених доходів та утриманих податків в електронному вигляді, засвідчених кваліфікованою електронною печаткою ДПС;
- реєстрації акцизних накладних/розрахунків та податкових накладних/розрахунків коригування до акцизної накладної в Єдиному реєстрі акцизних накладних за новими формами;
- доповнити облікові дані інформацією про види діяльності (КВЕД).

Нагадаємо, що вхід до Електронного кабінету здійснюється за посиланням <http://cabinet.tax.gov.ua> або через офіційний вебпортал ДПС. Робота у приватній частині Електронного кабінету відбувається після проходження користувачем електронної ідентифікації онлайн з використанням кваліфікованого електронного підпису чи печатки.

Також для користувачів на офіційному вебпорталі ДПС України розміщено актуальні інструкції про використання можливостей Електронного кабінету.

Крім того, платники можуть звернутись до служби підтримки за телефоном 0800501007 (напрямок 8).

Розвиток і діджиталізація сервісів стоять на шляху підвищення рівня добровільної сплати податків.

Електронний кабінет – це сучасний та зручний спосіб взаємодії платників з податковою службою, це комфортне виконання юридичними і фізичними особами своїх зобов'язань зі сплати податків!

Про це повідомила начальник Головного управління ДПС у Дніпропетровській області Чуб Ганна.

З початку 2021 року контакт-центром ДПС надано відповіді на 812,9 тис. звернень платників

Протягом січня – жовтня 2021 року Контакт-центром ДПС надано відповіді на 812,9 тис. звернень фізичних та юридичних осіб. Із загальної кількості звернень на 766,2 тис. надано відповіді у телефонному режимі, на 9,2 тис. – електронною поштою і факсом, 0,1 – з використанням автовідповідача та 37,4 тис. чатом в месенджерах.

Найчастіше платники зверталися з питань єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та податку на доходи фізичних осіб, стану обробки електронної звітності, податку на додану вартість, єдиного податку та порядку застосування реєстраторів розрахункових операцій.

Суб'єкти господарювання та громадяни також мають можливість скористатися Базою знань – автоматизованою базою уніфікованих відповідей на запитання фізичних та юридичних осіб. Її розміщено на вебпорталі ДПС у розділі «Запитання-відповіді з Бази знань» Загальнодоступного інформаційно-довідкового ресурсу (ЗІР).

Відвідувачі порталу можуть у будь-який зручний час самостійно знайти відповіді на питання, які їх цікавлять. З початку року фізичні та юридичні особи здійснили понад 2,6 млн відвідувань ЗІР.

База знань постійно оновлюється та підтримується в актуальному стані. Протягом січня – жовтня 2021 року з причини змін законодавства обмежено термін дії 1131 уніфікованих запитання-відповіді та внесено 1326 у новій редакції.

Нагадуємо, що приєднатися до чатів ДПС можна:

- з вебпорталу Державної податкової служби України, розділ «Загальнодоступний інформаційно-довідковий ресурс» <https://tax.gov.ua/>;

- з сайту Загальнодоступного інформаційно-довідкового ресурсу (скорочено ЗІР) <https://zir.tax.gov.ua/>, або його мобільної версії.

Інформацію розміщено на офіційному вебпорталі ДПС України за посиланням

<https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/525692.html>

Про застосування пільг з ПДВ

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє звертає увагу, що 28 жовтня 2021 року набрала чинності постанова від 20.10.2021 № 1084 «Про внесення змін до Порядку звільнення від оподаткування податком на додану вартість операцій з постачання та ввезення на митну територію України товарів і послуг, передбачених для власних потреб дипломатичних представництв, консульських установ іноземних держав і представництв міжнародних організацій в Україні, а також для використання особами з числа дипломатичного персоналу дипломатичних місій та членами їх сімей, які проживають разом з ними».

Нею вносяться зміни до Порядку № 1240, зокрема, щодо механізму застосування пільг з податку на додану вартість, встановлених міжнародними договорами України, обов'язковість яких надана у встановленому законодавством порядку, щодо гуманітарної допомоги, яка закуповується та надається на митній території України дипломатичними представництвами, консульськими установами іноземних держав і представництвами міжнародних організацій в Україні

Що змінилося відповідно до Постанови?

Визначено механізм застосування пільг з податку на додану вартість щодо гуманітарної допомоги, яка закуповується та надається на митній території України дипломатичними представництвами, консульськими установами іноземних держав і представництвами міжнародних організацій в Україні.

Упорядковано порядок звільнення від оподаткування податком на додану вартість для представництв міжнародних організацій відповідно до міжнародних договорів України операцій, пов'язаних з будівництвом/ремонт/реконструкцією будинків, придбанням чи орендою приміщень.

Викладено у новій редакції форму заяви про відшкодування сум податку на додану вартість дипломатичним місіям, особам з числа дипломатичного персоналу та членам їх сімей.

Започатковано подання окремого реєстру документів для відшкодування ПДВ за товари/послуги, визнані гуманітарною допомогою (додаток 2 до заяви).

Розширено перелік документів, які є підставою для виплати щомісячного відшкодування сум ПДВ, у тому числі за товари/послуги, визнані гуманітарною допомогою.

Визначено порядок обміну інформацією між Мінсоцполітики та ДПС щодо повідомлення про надані донорами - дипломатичними представництвами, консульськими установами іноземних держав і представництвами міжнародних організацій в Україні товари/послуги, визнані гуманітарною допомогою.

Дії дипломатичних представництв, консульських установ іноземних держав і представництв міжнародних організацій в Україні у разі надання гуманітарної допомоги:

- для започаткування процедури визнання товарів/послуг гуманітарною допомогою відповідно до Закону України «Про гуманітарну допомогу» необхідно звертатись до Мінсоцполітики.

- для отримання відшкодування сум податку на додану вартість у разі надання гуманітарної допомоги, до територіального органу податкової служби за місцем реєстрації установи потрібно подавати:

заяву та Додаток 2 до заяви «РЕЄСТР поданих документів на зазначену в заяві суму для відшкодування податку на додану вартість, сплаченого донорами - дипломатичними представництвами, консульськими установами іноземних держав і представництвами міжнародних організацій в Україні за товари/послуги, визнані гуманітарною допомогою», з обов'язковим наданням засвідчених уповноваженою особою дипломатичної місії копій документів, поданих/отриманих до/від Мінсоцполітики (*письмова пропозиція донора про надання гуманітарної допомоги, документи із зазначенням вичерпного переліку товарів/послуг, які подаються для визнання їх гуманітарною допомогою, рішення про визнання гуманітарною допомогою тощо*).

Важливо: підставою для відшкодування ПДВ дипломатичним представництвам, консульським установам іноземних держав і представництвам міжнародних організацій в Україні є оригінали документів (*товарні чеки, податкові накладні, платіжні доручення, документи, що засвідчують факт надання послуг тощо*) та засвідчені уповноваженою особою дипломатичної місії копії документів, поданих/отриманих до/від Мінсоцполітики (*письмова пропозиція донора про надання гуманітарної допомоги, документи із зазначенням вичерпного переліку товарів/послуг, які подаються для визнання їх гуманітарною допомогою, рішення про визнання гуманітарною допомогою тощо*), надані до територіального органу податкової служби за місцем реєстрації установи у встановлені терміни.

Звертаємо увагу, що заява про відшкодування сум податку на додану вартість дипломатичним місіям, особам з числа дипломатичного персоналу та членам їх сімей за новою формою подається, починаючи з 28.10.2021.

До уваги дипломатичних представництв, консульських установ іноземних держав, представництв міжнародних організацій в Україні інформація Мінсоцполітики стосовно визнання вантажів (товарів)/послуг гуманітарною допомогою розміщена на офіційному веб-сайті Міністерства соціальної політики за посиланням <https://www.msp.gov.ua/news/20969.html>

Нагадаємо, що 20 жовтня Кабінет Міністрів України прийняв постанову № 1084 «Про внесення змін до Порядку звільнення від оподаткування податком на додану вартість операцій з постачання та ввезення на митну територію України товарів і послуг, передбачених для власних потреб дипломатичних представництв, консульських установ іноземних держав і представництв міжнародних організацій в Україні, а також для використання особами з числа дипломатичного персоналу дипломатичних місій та членами їх сімей, які проживають разом з ними».

Постанова набрала чинності 28 жовтня 2021 року (у зв'язку з її опублікуванням цього дня в «Урядовому кур'єрі» № 207).

Інформацію розміщено на офіційному вебпорталі ДПС України за посиланням

<https://tax.gov.ua/nove-pro-podatki--novini/526538.html>

Ставка на життя: що врятує наші легені

Порятунок довкілля й кожного з нас, хто живе у нинішньому небезпечному середовищі, – неможливий без фінансової бази. І – без відповідальності забруднювачів. Про що має пам'ятати платник екоподатку.

Ніхто не замислювався, чому ми так важко й часто хворіємо?

Мене особисто вразили дані, які декілька років тому наводили аналітики ВОЗ: щодня через хвороби, спричинені забрудненим довкіллям, в нашій країні помирає до 150 людей. Або – понад 54 тисячі на рік. Чи понад 120 українців на кожен 100 тисяч населення. Це чи не найвищий показник у Європі. Наведені дані свого часу, ще до пандемії, оприлюднювало видання The Guardian. Взагалі ж, за інформацією з різних джерел, щороку від мікрочасток у брудному повітрі гинуть декілька мільйонів людей по всій Землі.

Чому я, податківець, говорю про екологію? Тому що її порятунок – а отже, і порятунок усіх, хто живе у нинішньому небезпечному середовищі, – неможливий без фінансової бази. І – без відповідальності кожного забруднювача.

Забруднювач платить

Навіть з приходом нових «коронавірусних» реалій проблема довкілля, яке страждає від діяльності людини, нікуди не зникла. І світ продовжує нею перейматись. Приклад – нещодавній Кліматичний саміт у Глазго, в якому нашу країну представляв Президент Володимир Зеленський. Цей саміт – він завершився буквально днями – зібрав понад 25 тисяч учасників з усіх країн світу. І всі шукали відповідь на просте практичне запитання – де брати фінансові ресурси для спасіння оточуючого природного середовища. Адже цього разу плани були озвучені масштабні: відмовитися вже у найближчі 19 років від використання авто з двигунами внутрішнього згоряння (про це заявили на саміті близько трьох десятків країн), та від використання вугілля (це планують зробити 40 країн). Нагадаю, ще шість років тому у Парижі відбулася зустріч, де країни домовилися розпочати активне скорочення шкідливих викидів, з тим, щоб до 2050 року звести їх до нуля. Інакше – людство ризикує опинитись буквально на межі знищення. Але як витримати баланс: приборкати забруднювачів та при цьому не нашкодити світовій економіці?

Необхідність застосування екологічного податку була зафіксована ще у Програмі дій ЄС з охорони довкілля 1973 року і вже майже півстоліття у багатьох країнах Європи запроваджено загальний принцип: забруднювач платить, цілком вдало працює екоподаток (європейці стали першими, хто використав такий вид податку).

У 1992 році до процесу долучилася й Україна. Відрахування до спеціальних фондів охорони навколишнього природного середовища наші підприємства почали здійснювати з 2006 року. До прийняття Податкового кодексу України у 2011-му році екологічні податки в нашій країні називалися зборами за забруднення навколишнього природного середовища. У 2006 – 2012 роках частка екологічного податку не перевищувала 1%, зараз, нагадаю, цей показник становить 1,5 %.

Багато це чи мало і хто саме, за що та куди платить?

Згідно з діючим податковим законодавством, справляння екологічного податку відбувається щоквартально. Платники податку подають декларації протягом 40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) кварталу, до контролюючих органів та сплачують податок протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем граничного строку подання податкової декларації, сплачуючи за:

- викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення, скиди забруднюючих речовин у водні об'єкти, розміщення протягом звітного кварталу відходів у спеціально відведених для цього місцях чи на об'єктах – за місцем розміщення стаціонарних джерел, спеціально відведених для цього місць чи об'єктів;

- утворення радіоактивних відходів та тимчасове зберігання радіоактивних відходів понад установлені особливими умовами ліцензії строк – за місцем перебування платника на податковому обліку у контролюючих органах.

Суми податку, що справляється за викиди (крім викидів двоокису вуглецю, скиди забруднюючих речовин та розміщення відходів), платники перераховують одним платіжним дорученням на рахунки органів, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, які забезпечують розподіл цих коштів у співвідношенні:

45 % екологічного податку – до загального фонду Державного бюджету України (крім податку за викиди двоокису вуглецю, який зараховується до загального фонду державного бюджету у повному обсязі, та податку, що справляється за утворення радіоактивних відходів (включаючи вже накопичені) та/або тимчасове зберігання радіоактивних відходів їх виробниками понад встановлений особливими умовами ліцензії строк – цей зараховується до спеціального фонду державного бюджету у повному обсязі);

55 % – до спеціального фонду місцевих бюджетів (крім вже згаданих податків за викиди двоокису вуглецю та за утворення радіоактивних відходів).

Отже, екологічний податок за своєю економічною сутністю є компенсацією за шкоду, заподіяну навколишньому середовищу: надходження від нього повинні покривати витрати на заходи по відновленню довкілля. Відтак, держава зацікавлена, з одного боку, у максимізації надходжень цього податку (оскільки він є одним з джерел доходів бюджету), а з іншого – у мінімізації забруднень, які погіршують стан навколишнього природного середовища.

Сьогодні йде гостра дискусія – чи доцільно піднімати ставки екоподатку, чи не вдарить це по економіці та бізнесу. Залишимо цю дискусію парламентарям та експертам галузі.

Я ж лише нагадаю, що у вже згаданій Європі ставки екологічного податку істотно вищі за ті, що в Україні. Зокрема, ставка податку за тону захоронених на звалищах відходів коливається від 9 доларів США (у Швейцарії) до 33 (у Норвегії), в той час як в Україні вона зазвичай коливається від 49 копійок (або 0,017 долара) до 13 гривень (або 0,48 долара) за тону.

Високі ставки екологічних податків в країнах Євросоюзу дали відчутний результат: суттєво (до 80 відсотків) скоротились обсяги відходів за рахунок інвестицій підприємств у охорону довкілля. Все просто: підприємствам витрати на заходи з охорони довкілля вигідніші, ніж забруднення.

До речі, та ж таки Норвегія виконує плани, озвучені на вже згаданому Кліматичному саміті, просто зараз: вона стала першою країною в світі, де за минулий 2020 рік більше половини реєстрацій нових транспортних засобів припало на електромобілі або автомобілі з гібридним приводом. Норвежці мають намір протягом найближчих чотирьох років повністю відмовитися від продажу нових автомобілів з двигуном внутрішнього згорання.

Дніпропетровщина: лідерський кейс

Разом з тим, на моє глибоке переконання, велику роль у дієвості екоподатку як такого відіграє не лише його ставка, а й рівень культури та свідомості платників, рівень їх реальної соціальної відповідальності перед суспільством й самим собою, та нарешті – рівень і якість адміністрування згаданого податку.

Цивілізована людина – та, що свідомо ставиться до довкілля

Пропоную проаналізувати, як взагалі працює цей інструмент в нашому регіоні. Приклад має бути показовий – адже Дніпропетровська область займає третє місце у структурі надходжень екологічного податку по Україні, а за викиди в атмосферне повітря двоокису вуглецю посідає навіть другу сходинку. Нагадаю, що Дніпропетровщина має дуже непросту екологічну ситуацію: у нас працюють десятки промислових підприємств (у тому числі – найбільші у країні), у Дніпропетровській області утворилось 91,1 млн тонн відходів – згідно статистичного звіту це 57% від усього сміття в Україні.

Наразі в нашій області платниками екологічного податку зареєстровані 3 701 суб'єкт господарювання. Зазначу, що завдяки заходам, які вживаються податковими органами, кількість названої категорії збільшується: так, лише поточного року вона виросла на 6% або на 224 платника.

Рік	Динаміка надходжень, тис. грн	Кількість платників
2019	650 180,6	3321
2020	660 563,2	3477
2021 (на 01.11.2021)	697 917,2	3701

Сумлінність платників також зростає – це, безперечно, є позитивним моментом. Ось що демонструють абсолютні цифри: протягом поточного року від суб'єктів господарювання Дніпропетровщини до бюджетів надійшло майже 700 млн грн екологічного податку – це на 5,3% або на 37,4 млн грн більше, ніж за відповідний період минулоріч.

Основними платниками екоподатку в області виступають підприємства гірничо-металургійного комплексу Криворіжжя: за 10 місяців 2021 року вони скерували до бюджетів 482,3 млн грн, що більше на 7,5% (чи на 36,2 млн грн) у порівнянні з аналогічним періодом минулого року.

Зросли цьогоріч також надходження по інших підприємствах Криворіжжя – цифра збільшилась на 30,7 млн грн.

Водночас спостерігається й інша важлива тенденція – зменшення обсягів забруднюючих речовин. У порівнянні з минулорічними даними показники впали на 1,2 млн тонн: з 104,8 до 103,6 млн тонн. Момент показовий, адже це вже результат активної модернізації підприємств. Можна сказати, що просто у нас на очах впроваджується європейський підхід до вирішення проблеми забруднення довкілля.

Наведу приклад. На території Дніпра розташований найбільший електросталеплавильний комплекс з виробництва круглої сталевий заготовки у Східній Європі. Це перший металургійний завод, побудований «з нуля» за роки Незалежності в Україні. І він же – найбільша екологічна інвестиція в національну промисловість. Вже дев'ять років у нашому місті замість застарілого екологічно брудного мартенівського виробництва працює завод, який відповідає всім екологічним вимогам Євросоюзу. Внаслідок такої екомодернізації викиди CO₂ в атмосферу знизилися в 10 разів, споживання природного газу – у 8 разів.

Маю наголосити, що всі наведені мною вище цифри і факти – це один з реальних результатів удосконалення нашої нинішньої практики адміністрування екоподатку. Податківці регіону увесь час у спілкуванні з платниками, роботи вистачає. Як я вже підкреслювала, регіон напружений: маємо на його території потужне промислове виробництво та найбільших у країні забруднювачів довкілля.

Хочу разом з тим відзначити і ще один важливий аспект – нас чують. Платники йдуть на діалог, за що я кожному з них щиро вдячна. І це не лише підприємства, що вже діють не перший рік, а й ті, які тільки-но збираються розпочинати виробництво, котре, скажімо, може зашкодити довкіллю. Вони реєструються платниками екоподатку – щоб у подальшому сплачувати його своєчасно.

Ось з цього, власне, й починається громадянська, людська свідомість. Сплачений екоподаток – це не якийсь формальний платіж державі. Це той інструмент, який допомагає врятувати наше здоров'я, вивести на сучасний рівень модернізоване виробництво. Це те, що дає надію на майбутнє, як би пафосно ці слова не звучали. В цьому головний сенс.

<https://blog.liga.net/user/hachub/article/42278>

Щодо сплати ПДФО

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до норм Податкового кодексу України (далі – ПКУ) фізична особа, яка здійснює незалежну професійну діяльність, не може бути фізичною особою – підприємцем (далі – ФОП) у межах такої незалежної діяльності. При цьому чинним законодавством не заборонено фізичній особі, яка здійснює незалежну професійну діяльність, бути підприємцем та здійснювати іншу (відмінну від незалежної) підприємницьку діяльність, не заборонену законом.

Так, порядок оподаткування доходів, отриманих ФОП від провадження господарської діяльності, крім осіб, що обрали спрощену систему оподаткування, визначено ст. 177 ПКУ.

Доходи фізичних осіб – підприємців, отримані протягом календарного року від провадження господарської діяльності, оподатковуються за ставкою, визначеною в п. 167.1 ст. 167 ПКУ (18 відсотків) (п. 177.1 ст. 177 ПКУ).

Пунктом 177.2 ст. 177 ПКУ визначено, що об'єктом оподаткування ФОП на загальній системі оподаткування є чистий оподаткований дохід, тобто різниця між загальним оподаткованим доходом (виручка у грошовій та не грошовій формі) і документально підтвердженими витратами, пов'язаними з господарською діяльністю такої ФОП.

ФОП подають до контролюючого органу податкову декларацію про майновий стан і доходи (далі – податкова декларація) за місцем своєї податкової адреси за результатами календарного року у строки, встановлені ПКУ для річного звітного податкового періоду, в якій також зазначаються авансові платежі з податку на доходи Згідно з п. 177.5 ст. 177 ПКУ.

Пунктом 177.10 ст. 177 ПКУ визначено, що ФОП зобов'язані вести облік доходів і витрат та мати підтверджуючі документи щодо походження товару. Облік доходів і витрат може вестися в паперовому та/або електронному вигляді, у тому числі через електронний кабінет.

ФОП подають річну податкову декларацію у строк, визначений п. п. 49.18.5 п. 49.18 ст. 49 ПКУ, в якій поряд з доходами від підприємницької діяльності мають зазначатися, зокрема, інші доходи з джерел їх походження з України та іноземні доходи (п. 177.11 ст. 177 ПКУ).

Щодо фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність, то порядок оподаткування їх доходів визначено у ст. 178 ПКУ.

Так, відповідно до п. 178.2 ст. 178 ПКУ доходи громадян, отримані протягом календарного року від провадження незалежної професійної діяльності, оподатковуються за ставкою, визначеною в п. 167.1 ст. 167 ПКУ (18 відсотків).

Оподатковуваним доходом вважається сукупний чистий дохід, тобто різниця між доходом і документально підтвердженими витратами, необхідними для провадження певного виду незалежної професійної діяльності (п. 178.3 ст. 178 ПКУ).

Фізичні особи, які провадять незалежну професійну діяльність, а також іноземці та особи без громадянства, які стали на облік у контролюючих органах як самозайняті особи та є резидентами, подають податкову декларацію за результатами звітного року відповідно до розділу IV ПКУ у строки, передбачені для платників податку на доходи фізичних осіб, в якій поряд з доходами від провадження незалежної професійної діяльності мають зазначати інші доходи з джерел їх походження з України та іноземні доходи (п. 178.4 ст. 178 ПКУ).

Пунктом 178.6 ст. 178 ПКУ визначено, що фізичні особи, які провадять незалежну професійну діяльність, зобов'язані вести облік доходів і витрат від такої діяльності. Облік доходів і витрат може вестися в паперовому та/або електронному вигляді, у тому числі через електронний кабінет.

Типова форма, за якою здійснюється облік доходів і витрат ФОП і фізичними особами, які провадять незалежну професійну діяльність (далі – Типова форма) та Порядок ведення типової форми, за якою здійснюється облік доходів і витрат, фізичними особами – підприємцями і фізичними особами, які провадять незалежну професійну, затверджені наказом Міністерства фінансів України від 13.05.2021 № 261. Отже, з огляду на викладене, якщо фізична особа, яка провадить незалежну професійну діяльність одночасно здійснює підприємницьку діяльність на загальній системі оподаткування, така особа зобов'язана вести облік доходів і витрат за Типовою формою, у якій відображати отримані доходи та понесені протягом року витрати від здійснення обох видів діяльності.

За результатами звітного року зазначена особа подає одну податкову декларацію у строки, передбачені для фізичних осіб – підприємців (протягом 40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного (податкового) року) за формою, затвердженою наказом Міністерства фінансів України від 02.10.2015 № 859 «Про затвердження форми податкової декларації про майновий стан і доходи та Інструкції щодо заповнення податкової декларації про майновий стан і доходи» зі змінами.

При заповненні податкової декларації поряд з доходами від незалежної та підприємницької діяльності відображаються інші доходи з джерел їх походження з України та іноземні доходи.

При цьому фізична особа самостійно розраховує податок на доходи фізичних осіб та сплачує його до бюджету в строки, передбачені п. 57.1 ст. 57 ПКУ, тобто протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку подачі податкової декларації.

До уваги платників податку на прибуток підприємств!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що об'єктом оподаткування податком на прибуток є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень ПКУ.

Норми встановлені п. п. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

У бухгалтерському обліку створення забезпечень (резервів) для відшкодування наступних (майбутніх) витрат передбачено Національним положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 11 «Зобов'язання», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 31.01.2000 № 20 зі змінами та доповненнями (далі – НП(С)БО № 11).

Згідно з п. 4 НП(С)БО № 11 забезпечення – це зобов'язання з невизначеними сумою або часом погашення на дату балансу.

Відповідно до п. 12 НП(С)БО № 11 забезпечення створюється для відшкодування наступних (майбутніх) операційних витрат на виплату відпусток працівникам; додаткове пенсійне забезпечення; виконання гарантійних зобов'язань; реструктуризацію, виконання зобов'язань при припиненні діяльності; виконання зобов'язань щодо обтяжливих контрактів тощо.

Суми створених забезпечень визнаються витратами (за винятком суми забезпечення, що включається до первісної вартості основних засобів відповідно до Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 27.04.2000 № 92 зі змінами та доповненнями).

Згідно з п. 5 НП(С)БО № 11 якщо на дату балансу раніше визнане зобов'язання не підлягає погашенню, то його сума включається до складу доходу звітного періоду.

Основні методологічні положення щодо визначення показників оплати праці встановлено Інструкцією зі статистики заробітної плати, затвердженою наказом Державного комітету статистики України від 13.01.2004 № 5 (далі – Інструкція № 5).

Видатки підприємств за програмами пенсійного забезпечення (у тому числі одноразова допомога працівникам, які виходять на пенсію, надбавки та доплати до державних пенсій працюючим пенсіонерам,

видатки на покриття витрат Пенсійного фонду України на виплату та доставку пільгових пенсій) відносяться до складу інших виплат, що не належать до фонду оплати праці (розд. 3 Інструкції № 5).

Порядок коригування фінансового результату на різниці, що виникають при формуванні забезпечень для відшкодування наступних (майбутніх) витрат визначено п. 139.1 ст. 139 ПКУ.

Фінансовий результат до оподаткування збільшується на суму витрат на створення забезпечень (резервів) для відшкодування наступних (майбутніх) витрат (крім забезпечення (резерву) витрат на оплату відпусток працівникам, інших виплат, пов'язаних з оплатою праці, та витрат на сплату єдиного соціального внеску, що нараховується на такі виплати) відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності (п. п. 139.1.1 п. 139.1 ст. 139 ПКУ).

Підпунктом 139.1.2 п. 139.1 ст. 139 ПКУ встановлено, що фінансовий результат до оподаткування зменшується:

- на суму використання створених забезпечень (резервів) витрат (крім забезпечення (резерву) витрат на оплату відпусток працівникам, інших виплат, пов'язаних з оплатою праці, та витрат на сплату єдиного соціального внеску, що нараховується на такі виплати), сформованого відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

- на суму коригування (зменшення) забезпечень (резервів) для відшкодування наступних (майбутніх) витрат (крім забезпечення (резерву) на відпустки працівникам, інших виплат, пов'язаних з оплатою праці, та витрат на сплату єдиного соціального внеску, що нараховується на такі виплати), на яку збільшився фінансовий результат до оподаткування відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

Враховуючи те, що сформовані забезпечення на виплати пенсійних зобов'язань на пільгових умовах працюючих і не працюючих співробітників, які заробили пільговий стаж на підприємстві до досягнення ними пенсійного віку, та фактичні виплати за рахунок раніше створених забезпечень під такі виплати відносяться до виплат, пов'язаних з оплатою праці, то фінансовий результат до оподаткування не підлягає коригуванню згідно з п. п. 139.1.1 п. 139.1 ст. 139 ПКУ на суми сформованих забезпечень на виплати пенсійних зобов'язань на пільгових умовах вищезазначених співробітників та суми фактичних виплат за рахунок раніше створених забезпечень під такі виплати.

За яких умов адвокатське об'єднання може бути платником єдиного податку?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області доводить до відома, що адвокатська діяльність регулюється Законом України від 05 липня 2012 року № 5076-VI «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 5076).

Адвокатське бюро є юридичною особою, створеною одним адвокатом, і діє на підставі статуту (частина перша ст. 14 Закону № 5076).

Адвокатське об'єднання є юридичною особою, створеною шляхом об'єднання двох або більше адвокатів (учасників), і діє на підставі статуту (частина перша ст. 15 Закону № 5076).

Пунктом 291.3 ст. 291 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) визначено, що юридична особа може самостійно обрати спрощену систему оподаткування, якщо така особа відповідає вимогам, встановленим главою 1 «Спрощена система оподаткування, обліку та звітності» розділу XIV ПКУ, та реєструється платником єдиного податку в порядку, визначеному главою 1 «Спрощена система оподаткування, обліку та звітності» розділу XIV ПКУ.

Абзацами першим та другим п. п. 298.1.4 п. 298.1 ст. 298 ПКУ передбачено, що суб'єкт господарювання, який є платником інших податків і зборів відповідно до норм ПКУ, може прийняти рішення про перехід на спрощену систему оподаткування шляхом подання заяви до контролюючого органу не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу. Такий суб'єкт господарювання може здійснити перехід на спрощену систему оподаткування один раз протягом календарного року.

Перехід на спрощену систему оподаткування суб'єкта господарювання, зазначеного в абзаці першому п. п. 298.1.4 п. 298.1 ст. 298 ПКУ, може бути здійснений за умови, якщо протягом календарного року, що передуює періоду переходу на спрощену систему оподаткування, суб'єктом господарювання дотримано вимоги, встановлені в п. 291.4 ст. 291 ПКУ.

Відповідно до п. 291.4 ст. 291 ПКУ суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на окремі групи платників єдиного податку.

До третьої групи платників єдиного податку, зокрема, належать юридичні особи – суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 1167 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня податкового (звітного) року (п. п. 3 п. 291.4 ст. 291 ПКУ).

Нормами п. 291.5 ст. 291 ПКУ визначено види діяльності, що не дають права суб'єктам господарювання бути платниками єдиного податку першої – третьої груп. На юридичну особу – адвокатське бюро чи об'єднання норми п. 291.5 ст. 291 ПКУ не поширюються.

Враховуючи вищевикладене, адвокатське бюро чи об'єднання як юридична особа може обрати або перейти на спрощену систему оподаткування зі сплатою єдиного податку за умови відповідності вимогам, встановленим главою 1 «Спрощена система оподаткування, обліку та звітності» розділу XIV ПКУ.

Чи підлягає оподаткуванню ПДФО вартість проживання та поїзду найманих працівників?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що ст. 13 Кодексу законів про працю України від 10 грудня 1971 року № 322-VIII передбачено: у колективному договорі встановлюються взаємні зобов'язання сторін щодо регулювання виробничих, трудових, соціально-економічних відносин. Зокрема, колективним договором встановлюються гарантії, компенсації, пільги.

Основним документом, який регулює відрядження працівників органів державної влади, підприємств, установ та організацій, що повністю або частково фінансуються за рахунок бюджетних коштів, є Інструкція про службові відрядження в межах України та за кордон, затверджена наказом Міністерства фінансів України від 13.03.1998 № 59, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 31.03.1998 за № 218/2658 із змінами та доповненнями (далі – Інструкція № 59). При цьому інші підприємства та організації можуть використовувати Інструкцію № 59 як допоміжний (довідковий) документ.

Згідно з загальними положеннями розділу I Інструкції № 59 службові поїздки працівників, постійна робота яких проходить у дорозі або має роз'їзний (пересувний) характер, не вважаються відрядженнями, якщо інше не передбачено законодавством, колективним договором, трудовим договором (контрактом) між працівником і власником (або уповноваженою ним особою/керівником).

Тобто, колективним договором повинно бути визначено, чи вважаються службові поїздки працівників в інші населені пункти службовим відрядженням або роботою, що має роз'їзний (пересувний) характер.

Якщо колективним договором, який діє на підприємстві, визначено, що службові поїздки відповідних категорій працівників – це робота, яка постійно проводиться в дорозі і має роз'їзний характер, то відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 31 березня 1999 року № 490 «Про надбавки (польове забезпечення) до тарифних ставок і посадових окладів працівників, направлених для виконання монтажних, налагоджувальних, ремонтних і будівельних робіт, та працівників, робота яких виконується вахтовим методом, постійно проводиться в дорозі або має роз'їзний (пересувний) характер» таким працівникам відшкодовуються витрати на проїзд до місця відрядження і назад, а також на наймання житлового приміщення в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України для відряджень у межах України і за кордон.

Оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розділом IV Податкового кодексу України (далі – ПКУ), згідно з п. п. 164.2.1 п. 164.2 ст. 164 якого до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку включаються доходи у вигляді заробітної плати, нараховані (виплачені) платнику податку відповідно до умов трудового договору (контракту).

Для цілей розділу IV ПКУ заробітна плата – це основна та додаткова заробітна плата, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, які виплачуються (надаються) платнику податку у зв'язку з відносинами трудового найму згідно із законом (п. п. 14.1.48 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Отже, у разі якщо колективним договором визначено, що службові поїздки працівників в інші населені пункти є роботою, що має роз'їзний (пересувний) характер і не є відрядженням, то відшкодування витрат на проїзд до місця відрядження (роботи) і назад, а також на наймання житлового приміщення таким працівникам підприємством, слід розглядати як компенсаційні виплати, що включаються до складу заробітної плати і оподатковується за ставкою 18 відс., визначеною п. 167.1 ст. 167 ПКУ.

До уваги платників податку на нерухоме майно!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що об'єктом оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

Норми визначені п. п. 266.2.1 п. 266.2 ст. 266 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Підпунктом 14.1.129 п. 14.1 ст. 14 ПКУ встановлено, що об'єкти житлової нерухомості – будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, дачні та садові будинки.

Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток (п. п. 266.3.1 п. 266.3 ст. 266 ПКУ).

Підпунктами «б» та «в» п. п. 266.4.1 п. 266.4 ст. 266 ПКУ передбачено пільги із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, у вигляді зменшення бази оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи – платника податку, зокрема: для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості – на 120 кв. метрів; для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), – на 180 кв. метрів.

Порядок надання пільг встановлено п. п. 266.4.2 п. 266.4 ст. 266 ПКУ.

База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності (п. п. 266.3.2 п. 266.3 ст. 266 ПКУ).

Враховуючи вище зазначене, пільги у вигляді зменшення бази оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, при сплаті податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, застосовуються до садового та дачного будинків з урахуванням норм, визначених п. 266.4 ст. 266 ПКУ.

За яких умов ФОП – «єдинник» може перейти на сплату єдиного податку, встановленого для інших груп?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що за умови дотримання платником єдиного податку вимог, встановлених Податкового кодексу України (далі – ПКУ) для обраної ним групи, такий платник може самостійно перейти на сплату єдиного податку, встановленого для інших груп платників єдиного податку, шляхом подання заяви до контролюючого органу не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного кварталу. При цьому у платника єдиного податку третьої групи, який є платником податку на додану вартість, анулюється реєстрація платника податку на додану вартість у порядку, встановленому ПКУ, у разі обрання ним першої або другої групи чи ставки єдиного податку, встановленої для третьої групи, яка включає податок на додану вартість до складу єдиного податку.

Норми встановлені п. п. 298.1.5 п. 298.1 ст. 298 ПКУ.

Якщо необхідно здійснити програмування (коригування) цін, найменування товарів, та облік їх кількості, закривати робочу зміну в ПРРО не потрібно

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до п. 11 ст. 3 Закону України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» із змінами та доповненнями, суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або в безготівковій формі (із застосуванням електронних платіжних засобів, платіжних чеків, жетонів тощо) при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, а також операції з приймання готівки для подальшого її переказу зобов'язані проводити розрахункові операції через реєстратори розрахункових операцій (РРО) та/або через програмні РРО (ПРРО) для підкацизних товарів із використанням режиму програмування із зазначенням коду товарної підкатегорії згідно з Українським класифікатором товарів зовнішньоекономічної діяльності, найменування товарів, цін товарів та обліку їх кількості.

При цьому для здійснення програмування (коригування) цін, найменування товарів, та обліку їх кількості суб'єкту господарювання (користувачу) не потрібно закривати робочу зміну в ПРРО.

З якої дати необхідно сплачувати орендну плату за земельні ділянки державної і комунальної власності?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує, що орендна плата за земельні ділянки державної і комунальної власності (далі – орендна плата) – обов'язковий платіж, який орендар вносить орендодавцеві за користування земельною ділянкою.

Норми встановлені п. п. 14.1.136 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Платником орендної плати є орендар земельної ділянки (п. 288.2 ст. 288 ПКУ).

Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду (п. 288.3 ст. 288 ПКУ).

Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки (п. 288.1 ст. 288 ПКУ).

Статтею 13 Закону України від 16 жовтня 1998 року № 161-XIV «Про оренду землі» зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 161) встановлено, що договір оренди землі – це договір, за яким орендодавець зобов'язаний за плату передати орендареві земельну ділянку у володіння і користування на певний строк, а орендар зобов'язаний використовувати земельну ділянку відповідно до умов договору та вимог земельного законодавства.

Відповідно до ст. 15 Закону № 161 істотними умовами договору оренди землі, зокрема, є:

- дата укладення та строк дії договору оренди;
- орендна плата із зазначенням її розміру, індексації, способу та умов розрахунків, строків, порядку її внесення і перегляду та відповідальності за її несплату.

При цьому за згодою сторін у договорі оренди землі можуть зазначатися інші умови.

Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем (п. 288.4 ст. 288 ПКУ).

Згідно з частиною першою ст. 116 Земельного кодексу України від 25 жовтня 2001 року № 2768-III зі змінами та доповненнями (далі – ЗКУ) громадяни та юридичні особи набувають права власності та права користування земельними ділянками із земель державної або комунальної власності за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування в межах їх повноважень, визначених ЗКУ, або за результатами аукціону.

Право власності на земельну ділянку, а також право постійного користування та право оренди земельної ділянки виникають з моменту державної реєстрації цих прав (ст. 125 ЗКУ).

Право власності, користування земельною ділянкою оформлюється відповідно до Закону України від 01 липня 2004 року № 1952-IV «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» зі змінами та доповненнями (ст. 126 ЗКУ).

Слід зазначити, що орендар земельної ділянки зобов'язаний приступати до використання земельної ділянки в строки, встановлені договором оренди землі, але не раніше державної реєстрації відповідного права оренди (ст. 25 Закону № 161).

Відповідно до п. п. 11 п. 196 Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 року № 1051 зі змінами та доповненнями, на офіційному вебсайті Держгеокадастру за допомогою технологічних та програмних засобів Державного земельного кадастру оприлюднюються відомості Державного земельного кадастру, зокрема, про державну реєстрацію права оренди (суборенди) земельною ділянкою.

Отже, орендна плата сплачується орендарем з дня державної реєстрації права оренди земельної ділянки, якщо інше не встановлено умовами договору.

Деякі особливості оподаткування виноматеріалів, вироблених на давальницьких умовах

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що платником акцизного податку (податок), зокрема, є особа, постійне представництво, які виробляють підакцизні товари (продукцію) на митній території України, у тому числі з давальницької сировини.

Норми встановлені п. п. 212.1.1 п. 212.1 ст. 212 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Замовники, за дорученням яких виробляються підакцизні товари (продукція) з давальницької сировини, сплачують податок виробнику (п. 212.2 ст. 212 ПКУ).

При передачі підакцизних товарів (продукції), вироблених з давальницької сировини, датою виникнення податкових зобов'язань є дата їх відвантаження виробником замовнику або за його дорученням іншій особі (п. 216.5 ст. 216 ПКУ).

Суми податку з підакцизних товарів (продукції), вироблених з давальницької сировини, визначаються виробником (переробником), виходячи з об'єктів оподаткування, бази оподаткування та ставок цього податку, що діють на дату відвантаження готової продукції її замовнику або за його дорученням іншій особі (п. 217.2 ст. 217 ПКУ).

Власник готової продукції, виробленої з давальницької сировини, сплачує податок виробнику (переробнику) не пізніше дати відвантаження готової продукції такому власнику або за його дорученням іншій особі (п. 222.1.4 ст. 222 ПКУ).

При цьому, відповідно до п. п. 222.1.5 п. 222.1 ст. 222 ПКУ), умовою відвантаження виробником готової продукції, виробленої з давальницької сировини, його замовнику або за його дорученням іншій особі є документальне підтвердження банківської установи про перерахування відповідної суми податку на поточний рахунок виробника.

Разом з цим, п. 225.9 ст. 225 ПКУ передбачено, що виноматеріали, реалізовані підприємствам вторинного виноробства, які використовують ці виноматеріали для виробництва готової продукції, акцизним податком не оподатковуються. В інших випадках реалізація виноматеріалів оподатковується за ставками податку на виноробну продукцію, встановленими п. п. 215.3.1 п. 215.3 ст. 215 ПКУ.

Розміри ставок податку та перелік товарів, з яких справляється акцизний податок, встановлені ст. 215 ПКУ.

Таким чином, відповідно до норм ПКУ, платником акцизного податку є особа, постійне представництво, які виробляють підакцизні товари (продукцію), у тому числі з давальницької сировини. При цьому, замовники, за дорученням яких виробляються підакцизні товари (продукція) з давальницької сировини, при отриманні від виробника готової продукції, зобов'язані перерахувати на поточний рахунок виробника, відповідну суму акцизного податку, яка потім сплачується виробником до бюджету.

Виноматеріали, реалізовані підприємствам вторинного виноробства, які використовують ці виноматеріали для виробництва готової продукції, акцизним податком не оподатковуються. В інших випадках реалізація виноматеріалів оподатковується за ставками податку на виноробну продукцію, встановленими ПКУ.

Отримати витяг щодо стану розрахунків з бюджетом через єдиний рахунок платник може черезЕлектронний кабінет

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області Відповідно до п. 42 прим. 1.2 ст. 42 прим. 1 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) електронний кабінет забезпечує можливість реалізації платниками податків прав та обов'язків, визначених ПКУ та іншими законами, контроль за дотриманням яких покладено на контролюючі органи, та нормативно-правовими актами, прийнятими на підставі та на виконання ПКУ та інших законів, контроль за дотриманням яких покладено на контролюючі органи, в тому числі, шляхом:

► перегляду інформації про платника податків, що збирається, використовується та формується контролюючими органами у зв'язку з обліком платників податків та адмініструванням податків, зборів, митних платежів, єдиного внеску, здійсненням податкового контролю, у тому числі дані оперативного обліку податків, зборів, єдиного внеску (у тому числі дані інтегрованих карток платників податків);

► перегляду інформації по єдиному рахунку, у тому числі з Реєстру платежів з єдиного рахунку в розрізі окремого платника податків;

► проведення звірки розрахунків платників податків з державним та місцевими бюджетами, а також одержання документа, що підтверджує стан розрахунків, який формується автоматизовано шляхом вивантаження відповідної інформації з Електронного кабінету із накладенням кваліфікованого електронного підпису посадової особи контролюючого органу та кваліфікованої електронної печатки контролюючого органу із застосуванням засобів кваліфікованого електронного підпису чи печатки, які мають вбудовані апаратно-програмні засоби, що забезпечують захист записаних на них даних від несанкціонованого доступу, від безпосереднього ознайомлення із значенням параметрів особистих ключів та їх копіювання.

Порядок функціонування єдиного рахунка та виконання норм статті 35 прим. 1 Податкового кодексу України центральними органами виконавчої влади затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2020 року № 321 зі змінами та доповненнями (далі – Порядок № 321).

Пунктом 8 Порядку № 321 визначено, що ДПС засобами інформаційно-телекомунікаційної системи ДПС веде єдину картку платника, включеного до реєстру платників, які використовують єдиний рахунок.

В єдиній картці платника відображаються:

- дані про платника та операції, що проводяться з коштами, які зараховані/перераховані/повернуті (враховані) на єдиний рахунок/з єдиного рахунка;
- інформація про рух коштів на єдиному рахунку доступна платнику в Електронному кабінеті в актуальному стані.

Відповідно до абзацу першого п. 17 Порядку № 321 реєстр платежів з єдиного рахунка в розрізі окремого платника у складі зведеного реєстру платежів з єдиного рахунка є підставою для перерахування Казначейством платежів зазначеним у ньому отримувачам.

Після підтвердження Казначейством факту виконання записів реєстру платежів з єдиного рахунка в розрізі окремого платника у складі зведеного реєстру платежів з єдиного рахунка в порядку, визначеному пунктами 24, 26 – 28 Порядку № 321, дані такого реєстру стають доступними для перегляду платником через електронний кабінет у порядку, передбаченому ст. 42 прим. 1 ПКУ, та є підставою для відображення органами ДПС в інтегрованій картці платника сум надходжень на бюджетні рахунки для зарахування надходжень та/або на небюджетні рахунки органів ДПС, відкриті в Казначействі для зарахування єдиного внеску (абзац другий п. 17 Порядку № 321).

Для отримання витягу щодо стану розрахунків з бюджетом та цільовими фондами платник податків, який використовує єдиний рахунок, надсилає до органу ДПС за основним (неосновним) місцем обліку запит за формою «F/J1300204» через меню «Заяви, запити для отримання інформації» приватної частини Електронного кабінету.

Відповідь на запит надсилається платнику податків через Електронний кабінет не пізніше п'ятнадцяти робочих днів з дня його отримання у вигляді витягу з інформаційної системи органів ДПС щодо стану розрахунків платника з бюджетом та цільовими фондами за формою «F/J1400204». Витяг формується за період, вибраний платником податків при створенні запиту, з урахуванням строків давності, станом на дату відправлення запиту до органів ДПС.

Крім того, платник має можливість направити запит та отримати витяг, скориставшись засобами ІТС «Єдине вікно подання електронної звітності». При цьому сформований витяг направляється також на електронну пошту платника, з якої було відправлено запит.

Самостійно перевірити дані, за якими сформовано витяг, платник податків може за допомогою меню «Стан розрахунків з бюджетом» приватної частини Електронного кабінету.

Для укладання договору про добровільну сплату єдиного внеску платники надають пакет документів
Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує, що перелік документів, необхідних для укладання договору про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, передбачено п. п.1 п. 3 розділу V Інструкції про порядок нарахування і сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 20.04.2015 № 449 із змінами і доповненнями (далі – Інструкція № 449).

Всі платники, які мають право на добровільну сплату єдиного внеску з деяких видів загальнообов'язкового державного соціального страхування, подають до контролюючих органів за місцем проживання:

- заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування або про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного пенсійного страхування (одноразова сплата єдиного внеску) за формою згідно з додатком 3 до Інструкції № 449;
- копію трудової книжки (за наявності);
- виписку з системи персоніфікованого обліку (ОК-5);
- копію документа, що посвідчує особу.

Особи, зазначені у абзаці другому п. 1 розділу V Інструкції № 449 члени особистого селянського господарства, якщо вони не належать до осіб, які підлягають страхуванню на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (одночасно на пенсійне, на випадок безробіття, у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності, від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності), надають також документ, що підтверджує їх членство у такому господарстві.

До уваги платників рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що до об'єкта оподаткування рентною платою за користування надрами для видобування корисних копалин не належать:

- не включені до державного балансу запасів корисних копалин корисні копалини місцевого значення і торф, видобуті землевласниками або землекористувачами у межах своїх земельних ділянок для забезпечення власних потреб домогосподарств;
- видобуті (зібрані) мінералогічні, палеонтологічні та інші геологічні колекційні зразки, якщо їх використання не передбачає отримання економічної вигоди з передачею чи без передачі права власності на них;
- корисні копалини, видобуті з надр під час створення, використання, реконструкції геологічних об'єктів природно-заповідного фонду, якщо використання цих корисних копалин не передбачає отримання економічної вигоди з передачею чи без передачі права власності на них;
- дренажні та супутньо-пластові підземні води, які не враховуються в державному балансі запасів корисних копалин, що видобуваються під час розробки родовищ корисних копалин або під час будівництва та експлуатації підземних споруд, і використання яких не передбачає отримання економічної вигоди з передачею чи без передачі права власності на них, у тому числі від використання для власних технологічних потреб, за винятком обсягів, які використовуються для власних технологічних потреб, пов'язаних з видобуванням корисних копалин;
- видобуті корисні копалини, які без набуття та/або збереження платником права власності на такі корисні копалини відповідно до затвердженого в установленому законодавством порядку технологічного проекту розробки запасів корисних копалин відповідної ділянки надр спрямовуються на формування запасів корисних копалин техногенного родовища;
- обсяг природного газу, визнаного рециркулюючим відповідно до вимог ПКУ, який визначається платником рентної плати за показниками вимірювальних пристроїв, що зазначені у журналі обліку видобутих корисних копалин із дотриманням самостійно затверджених ним відповідно до вимог ліцензійних умов схем руху видобутої вуглеводневої сировини на виробничих дільницях та місцях зберігання з урахуванням складу вихідної сировини, умов конкретного виробництва, особливостей технологічного процесу;
- обсяги мінеральних вод, що видобуті державними дитячими спеціалізованими санаторно-курортними закладами, в частині обсягів, що використовуються для лікування на їх території;
- обсяг газу (метану) дегазації вугільних родовищ, який затвердженими кондиціями на мінеральну сировину ділянки надр визначений таким, що не відповідає або не може бути приведений до вимог документів із стандартизації щодо якості природного газу, призначеного для транспортування, промислового або комунально-побутового споживання;
- урановмісні корисні копалини, видобуті на стадії геологічного вивчення на підставі спеціальних дозволів, отриманих після 01 січня 2018 року.

Норми встановлені п. 252.4 ст. 252 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Розрахування процентів по розстроченому податковому боргу

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області доводить до відома, що розстроченням, відстроченням грошових зобов'язань або податкового боргу є перенесення строків сплати платником податків його грошових зобов'язань або податкового боргу під проценти, розмір яких дорівнює розміру 120 відс. річних облікової ставки Національного банку України, діючої на день прийняття контролюючим органом рішення про розстрочення, відстрочення грошових зобов'язань або податкового боргу. Якщо до складу розстроченої (відстроченої) суми входить пеня, то для розрахунку процентів береться сума за вирахуванням суми пені.

Норми передбачені п. 100.1 ст. 100 Податкового кодексу України

Відповідно до п. 4.2 розд. IV Порядку розстрочення (відстрочення) грошових зобов'язань (податкового боргу) платників податків, затвердженого наказом Міністерства доходів і зборів України від 10.10.2013 № 574, нарахування процентів розпочинається наступного дня після початку дії розстрочення (відстрочення) грошових зобов'язань (податкового боргу) та наступного дня після граничного строку сплати чергової частки розстроченого (відстроченого) грошового зобов'язання (податкового боргу).

Нарахування процентів здійснюється у день фактичного погашення розстроченого (відстроченого) грошового зобов'язання (податкового боргу) (його частини) за весь період користування розстроченням (відстроченням).

Платник податків розраховує суму процентів на розстрочене (відстрочене) грошове зобов'язання (податковий борг) (його частку) самостійно та сплачує її одночасно зі сплатою розстроченої (відстроченої) або чергової частини розстроченої (відстроченої) суми у строки, визначені у відповідному договорі.

Одноденний розмір процентів при розрахунку округлюється до другого знака після коми в загальному порядку арифметичного округлення.

Надміру сплачені суми процентів можуть зараховуватись у рахунок сплати грошового зобов'язання (податкового боргу) в порядку, встановленому законодавством України.

Отже, проценти нараховуються:

- у день фактичного погашення розстрочки (відстрочки);
- за весь період фактичного користування розстрочкою (відстрочкою);
- на розстрочену (відстрочену) суму, що була діючою на момент кожного такого нарахування;
- із розрахунку 120 відс. річних облікової ставки Національного банку України, діючої на день прийняття органом ДПС рішення про розстрочення (відстрочення).

Про строки сплати збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що сплата збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування здійснюється декларантом протягом 30 календарних днів з дати подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації.

У разі вибору декларантом у межах одноразового (спеціального) добровільного декларування ставки збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування, що передбачає сплату такого платежу трьома рівними частинами, сплата збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування здійснюється декларантом: першого платежу - протягом 30 календарних днів з дати подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації; другого платежу - до 1 листопада 2023 року; третього платежу - до 1 листопада 2024 року.

У разі подання декларантом уточнюючої одноразової (спеціальної) добровільної декларації:

якщо сума збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування, визначена в уточнюючій декларації, є меншою за суму збору, сплачену на підставі попередньо поданої одноразової (спеціальної) добровільної декларації, повернення надміру сплаченої суми збору здійснюється у порядку, визначеному статтею 43 Податкового кодексу України;

якщо сума збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування, визначена в уточнюючій декларації, є більшою за суму збору, сплачену на підставі попередньо поданої одноразової (спеціальної) добровільної декларації, декларант, який подав відповідну декларацію, зобов'язаний сплатити суму недоплати збору в розмірі такої різниці протягом 30 календарних днів з дати подання уточнюючої декларації.

У разі несплати або сплати в неповному обсязі суми збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування, зазначеної в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, у встановлений цим підрозділом строк одноразова (спеціальна) добровільна декларація вважається неподаною та на декларанта не поширюються передбачені цим підрозділом державні гарантії та звільнення від відповідальності.

Яка дата вважається датою оформлення митної декларації з метою визначення дати виникнення податкового зобов'язання з ПДВ у разі експорту товарів?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує, що датою виникнення податкових зобов'язань з ПДВ за операціями з експорту товарів є дата оформлення митної декларації, що засвідчує факт перетинання митного кордону України, оформлена відповідно до вимог митного законодавства.

Норми визначені п. 187.1 ст. 187 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

підпунктом 195.1.1 п. 195.1 ст. 195 ПКУ товари вважаються вивезеними за межі митної території України, якщо таке вивезення підтверджене в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, митною декларацією, оформленою відповідно до вимог Митного кодексу України.

Частиною 1 ст. 248 Митного кодексу України від 13 березня 2012 року № 4495-VI зі змінами та доповненнями (далі – МКУ) визначено, що з моменту подання митному органу декларантом або уповноваженою ним особою митної декларації або документа, який відповідно до законодавства її замінює, та документів, необхідних для митного оформлення, а в разі електронного декларування – з моменту отримання митним органом від декларанта або уповноваженої ним особи електронної митної декларації або електронного документа, який відповідно до законодавства замінює митну декларацію, розпочинається митне оформлення.

Згідно з частиною 5 ст. 255 МКУ митне оформлення вважається завершеним після виконання всіх митних формальностей, визначених МКУ відповідно до заявленого митного режиму, що засвідчується митним органом шляхом проставлення відповідних митних забезпечень (у тому числі за допомогою інформаційних технологій), інших відміток на митній декларації або документі, який відповідно до законодавства її замінює, а також на товаросупровідних та товарно-транспортних документах у разі їх подання на паперовому носії.

Відповідно до п. 16 Положення про митні декларації, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 травня 2012 р. № 450, митна декларація на паперовому носії вважається оформленою за наявності на всіх її аркушах відбитка особистої номерної печатки посадової особи митного органу, яка завершила митне оформлення.

Електронна митна декларація вважається оформленою за наявності внесеної до неї посадовою особою митного органу, яка завершила митне оформлення, за допомогою автоматизованої системи митного оформлення відмітки про завершення митного оформлення та засвідчення такої декларації електронним цифровим підписом посадової особи митного органу, яка завершила митне оформлення. Оформлена електронна митна декларація за допомогою автоматизованої системи митного оформлення перетворюється

у візуальну форму, придатну для сприйняття її змісту людиною, у форматі, що унеможливило б у подальшому внесення змін до неї, засвідчується електронним цифровим підписом посадової особи митного органу, яка завершила митне оформлення, та надсилається декларанту або уповноваженій ним особі.

Таким чином, з метою визначення згідно із п. 187.1 ст. 187 ПКУ дати виникнення податкового зобов'язання з ПДВ у разі експорту товарів, датою оформлення митної декларації вважається дата завершення процедури митного оформлення експортної операції, яка визначається за фактом проставлення посадовою особою митного органу на всіх аркушах такої декларації відбитку особистої номерної печатки, а в разі електронного декларування – за фактом засвідчення електронним цифровим підписом посадової особи митного органу електронної митної декларації після перетворення її у візуальну форму.

За якими кодами бюджетної класифікації сплачується податок на прибуток підприємств та яким чином можна отримати інформацію про банківські реквізити для сплати цього податку до бюджету?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що наказом Міністерства фінансів України від 14.01.2011 № 11 «Про бюджетну класифікацію» зі змінами та доповненнями визначено класифікацію доходів бюджету, згідно з якою встановлено коди та найменування податків та зборів. Зокрема для сплати податку на прибуток підприємств визначено код бюджетної класифікації 11020000, а саме:

11020100 – податок на прибуток підприємств і організацій, що перебувають у державній власності;

11020200 – податок на прибуток підприємств та фінансових установ комунальної власності;

11020300 – податок на прибуток підприємств, створених за участю іноземних інвесторів;

11020400 – податок на прибуток від здійснення букмекерської діяльності та азартних ігор (у тому числі казино);

11020500 – податок на прибуток іноземних юридичних осіб;

11020600 – податок на прибуток банківських організацій, включаючи філіали аналогічних організацій, розташованих на території України;

11020700 – податок на прибуток страхових організацій, включаючи філіали аналогічних організацій, розташованих на території України;

11021000 – податок на прибуток підприємств, який сплачують інші платники;

11021300 – реструктурована сума заборгованості податку на прибуток підприємств і організацій;

11021600 – податок на прибуток фінансових установ, включаючи філіали аналогічних організацій, розташованих на території України, за винятком страхових організацій;

11021900 – надходження від погашення податкового боргу, в тому числі реструктуризованого або розстроченого (відстроченого), з податку на прибуток підприємств (з урахуванням штрафних санкцій, пені та процентів, нарахованих на суму цього боргу), що склався станом на 01 січня 2018 року, який сплачується підприємствами електроенергетичної, нафтогазової, вугільної галузей;

11022000 – податок на прибуток підприємств електроенергетичної, нафтогазової, вугільної галузей, що залучається до розрахунків на виконання положень частини другої ст. 21 Закону України від 07 грудня 2017 року № 2246-VIII «Про Державний бюджет України на 2018 рік» зі змінами та доповненнями;

11022200 – надходження від погашення податкового боргу, в тому числі реструктуризованого або розстроченого (відстроченого), з податку на прибуток підприємств, що сплачується підприємствами електроенергетичної, нафтогазової, вугільної галузей, підприємствами, що надають послуги з виробництва, транспортування та постачання теплової енергії, підприємствами централізованого водопостачання та водовідведення, та нараховані суми податку на прибуток таких підприємств, які виникають після проведення розрахунків по субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам, визначеній п. 16 ст. 14 та ст. 32 Закону України від 28 грудня 2014 року № 80-VIII «Про Державний бюджет України на 2015 рік» зі змінами та доповненнями;

11022100 – податкова заборгованість з податку на прибуток підприємств (крім підприємств комунальної власності), додаткові податкові зобов'язання з цього податку, розстрочені податкові зобов'язання НАК «Нафтогаз України» та її підприємств з податку на прибуток (у тому числі відсотки за користування податковим кредитом), що спрямовуються на субвенцію з державного бюджету місцевим бюджетам на надання пільг та житлових субсидій населенню на оплату електроенергії, природного газу, послуг тепло-, водопостачання і водовідведення, квартирної плати, вивезення побутового сміття та рідких нечистот;

11024700 – податок на дохід, який сплачують суб'єкти, що здійснюють діяльність з випуску та проведення лотерей;

11024800 – податок на дохід, отриманий від букмекерської діяльності та азартних ігор (у тому числі казино). Отримати інформацію стосовно банківських реквізитів для сплати податку на прибуток платники мають можливість в меню «Стан розрахунків з бюджетом» приватної частини Електронного кабінету. При зверненні до зазначеного меню відображається зведена інформація станом на момент звернення, що містить інформацію по кожному виду платежу, зокрема, бюджетний рахунок на поточну дату.

Робота у приватній частині Електронного кабінету здійснюється з використанням кваліфікованого електронного підпису, отриманого у будь-якого Кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг. Вхід до Електронного кабінету здійснюється за адресою: <http://cabinet.tax.gov.ua>, а також через офіційний вебпортал ДПС.

Також інформація про реквізити рахунків, відкритих в органах Казначейства в розрізі адміністративно-територіальних одиниць України, оприлюднена на офіційному вебпорталі ДПС в рубриці Головна/Бюджетні рахунки (<https://tax.gov.ua/byudjetni-rahunki/>).

Поряд з цим платники податку на прибуток (у т. ч. новостворені) для отримання банківських реквізитів з метою сплати податку на прибуток можуть звернутися до органу ДПС за основним місцем обліку.

Кава придбана за рахунок коштів роботодавця і призначена для споживання в офісі будь-яким працівником (відвідувачем офісу): що з ПДФО?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку на доходи фізичних осіб (ПДФО) включається дохід, отриманий як додаткове благо, зокрема, у вигляді харчування, безоплатно отриманого платником ПДФО, крім випадків, визначених Податковим кодексом України (далі – ПКУ) для оподаткування прибутку підприємств.

Норми встановлені п. п. «а» п. п. 164.2.17 п. 164.2 ст. 164 ПКУ.

Однак, оподаткування доходів фізичних осіб, у тому числі одержаних у вигляді додаткового блага, виходячи з положень ПКУ, розглядається лише у разі їх одержання безпосередньо конкретним платником податку.

Таким чином, кава, вода, чай, придбані за рахунок коштів роботодавця, що призначені для споживання в офісі будь-яким працівником та відвідувачем офісу, не може розглядатися як об'єкт оподаткування податком на доходи фізичних осіб.

Щодо формування ФОП на загальній системі оподаткування – посередник ом доходів та витрат за договорами комісії

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує, що за договором комісії одна сторона (комісіонер) зобов'язується за дорученням другої сторони (комітента) за плату вчинити один або кілька правочинів від свого імені, але за рахунок комітента.

Норми передбачені ст. 1011 Цивільного кодексу України від 16 січня 2003 року № 435-IV (далі – ЦКУ) за договором доручення одна сторона (повірений) зобов'язується вчинити від імені та за рахунок другої сторони (довірителя) певні юридичні дії. Правочин, вчинений повіреним, створює, змінює, припиняє цивільні права та обов'язки довірителя (ст. 1000 ЦКУ).

Підпунктом 164.1.3 п. 164.1 ст. 164 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) визначено, що загальний річний оподатковуваний дохід дорівнює сумі загальних місячних оподатковуваних доходів, іноземних доходів, отриманих протягом такого звітного податкового року, доходів, отриманих фізичною особою – підприємцем (ФОП) від провадження господарської діяльності згідно із ст. 177 ПКУ.

При цьому, базою оподаткування для доходів, отриманих від провадження господарської діяльності є чистий річний оподатковуваний дохід, який визначається відповідно до п. 177.2 ст. 177 ПКУ (абзац четвертий п. 164.1 ст. 164 ПКУ).

Об'єктом оподаткування є чистий оподатковуваний дохід, тобто різниця між загальним оподатковуваним доходом (виручка у грошовій та негрошовій формі) і документально підтвердженими витратами, пов'язаними з господарською діяльністю такої ФОП (п. 177.2 ст. 177 ПКУ).

Підпунктом 4 п. 3 розд. I Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 29 грудня 2017 року № 148, визначено, що готівкова виручка (готівка) – сума фактично одержаної готівки від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), а також від операцій, що безпосередньо не пов'язані з реалізацією продукції (товарів, робіт, послуг) та іншого майна;

Враховуючи викладене, ФОП на загальній системі оподаткування – посередник (комісіонер, повірений тощо) включає до складу доходу всю суму виручки у грошовій та негрошовій формі, отриману за договором комісії, доручення тощо. Тобто, до складу доходу включається як вартість проданих товарів (робіт, послуг) так і комісійна винагорода.

До складу витрат включається сума вартості придбаних товарів (робіт, послуг), з метою їх подальшої реалізації згідно договору комісії, за умови їх документального підтвердження, сформованого на загальних підставах.

Яким чином визначається тип об'єкта нерухомості з метою оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що об'єктом оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

Норми встановлені п. п. 266.2.1 п. 266.2 ст. 266 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Підпунктом 14.1.129.1 п. п. 14.1.129 п. 14.1 ст. 14 ПКУ визначено, що будівлі, віднесені до житлового фонду поділяються на такі типи:

► житловий будинок – будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирного типу різної

поверховості. Житловий будинок садибного типу – житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень;

► прибудова до житлового будинку – частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну;

► квартира – ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання;

► котедж – одно-, півтораповерховий будинок невеликої житлової площі для постійного чи тимчасового проживання з присадибною ділянкою;

► кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах – ізольовані помешкання в квартирі, в якій мешкають двоє чи більше квартиронаймачів;

► садовий будинок – будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площі забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків (п. п. 14.1.129.2 п. п. 14.1.129 п. 14.1 ст. 14 ПКУ);

► дачний будинок – житловий будинок для використання протягом року з метою позаміського відпочинку (п. п. 14.1.129.3 п. п. 14.1.129 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Згідно з п. п. 14.1.129 прим. 1 п. п. 14.1.129 п. 14.1 ст. 14 ПКУ об'єкти нежитлової нерухомості – будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, поділяються на такі типи:

► будівлі готельні – готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;

► будівлі офісні – будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей;

► будівлі торговельні – торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;

► гаражі – гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки;

► будівлі промислові та склади;

► будівлі для публічних виступів (казино, ігорні будинки);

► господарські (присадибні) будівлі – допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо;

► інші будівлі.

База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності (п. п. 266.3.2 п. 266.3 ст. 266 ПКУ).

База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи з загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт (п. п. 266.3.3 п. 266.3 ст. 266 ПКУ).

Отже, з метою оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, типи об'єктів нерухомості визначаються відповідно до ст. 14 ПКУ на підставі оригіналів документів, що підтверджують право власності на такі об'єкти.